KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1535/2007

av den 20 december 2007

om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ([1]), särskilt artikel 2.1,

efter att ha offentliggjort utkastet till denna förordning ([2]),

efter samråd med rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 994/98 bemyndigas kommissionen att i en förordning fastställa ett tak under vilket stödåtgärder inte ska anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och därför inte omfattas av det anmälningsförfarande som anges i artikel 88.3 i fördraget.

(2) Kommissionen har i ett stort antal beslut tillämpat artiklarna 87 och 88 i fördraget och särskilt förtydligat begreppet stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Kommissionen har också redogjort för sin politik när det gäller det tak för stöd av mindre betydelse under vilket artikel 87.1 i fördraget inte anses vara tillämplig, först i sitt meddelande om försumbart stöd ([3]) och sedan i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse ([4]), sedan den 1 januari 2007 ersatt av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse ([5]). Med beaktande av de särskilda regler som gäller för jordbrukssektorn och riskerna för att även små stödbelopp inom denna sektor skulle kunna uppfylla kriterierna i artikel 87.1 i fördraget, tillämpas inte förordning (EG) nr 69/2001 på jordbrukssektorn. Sektorn för produktion av jordbruksprodukter omfattas inte heller av förordning (EG) nr 1998/2006.

(3) De erfarenheter som har gjorts under årens lopp har emellertid visat att de mycket små stödbelopp som beviljas inom jordbrukssektorn under särskilda omständigheter inte alltid uppfyller kriterierna i artikel 87.1 i fördraget. Därför ställer kommissionen upp regler för beviljandet av stöd av mindre betydelse till denna sektor i kommissionens förordning (EG) nr 1860/2004 av den 6 oktober 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn ([6]). Enligt den förordningen anses totalbeloppet för de stöd av mindre betydelse som beviljas ett enskilt företag inte uppfylla alla kriterierna i artikel 87.1 i fördraget om det inte överstiger 3 000 euro per stödmottagare under en treårsperiod eller ett kumulerat belopp fastställt av medlemsstaten motsvarande 0,3 % av jordbrukssektorns totala årliga produktion. Förordningen omfattar både primärproduktion, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter.

(4) Till följd av de likheter som finns mellan, å ena sidan, bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter och, å andra sidan, industriverksamhet, omfattas bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter av tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1998/2006, som reglerar stöden av mindre betydelse till industriverksamhet. Den verksamheten ingår därmed inte i tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1860/2004. Av tydlighetsskäl bör förordning (EG) nr 1860/2004 upphävas och ersättas med en ny förordning som endast bör tillämpas på sektorn för produktion av jordbruksprodukter.

(5) Mot bakgrund av kommissionens erfarenheter kan det högsta stödbeloppet på 3 000 euro per stödmottagare under en treårsperiod ökas till 7 500 euro och taket på 0,3 % av den årliga jordbruksproduktionen ökas till 0,75 % utan att det påverkar handeln mellan medlemsstaterna, utan att konkurrensen påverkas eller riskerar att påverkas och utan att det stöd som beviljats inom dessa gränser omfattas av artikel 87.1 i fördraget, förutsatt att vissa villkor uppfylls. Denna ökning kommer bland annat att leda till enklare administration. De år som ska beaktas är de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten. Treårsperioden bör vara rörlig, vilket innebär att det totala belopp som företaget har fått i stöd av mindre betydelse under det berörda beskattningsåret och under de två föregående beskattningsåren ska fastställas varje gång ett nytt stöd av mindre betydelse

([1]) EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EUT C 151, 5.7.2007, s. 16.
([3]) EGT C 68, 6.3.1996, s. 9.
([4]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.
([5]) EUT L 379, 28.12.2006, s. 5.
([6]) EUT L 325, 28.10.2004, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 875/2007 (EUT L 193, 25.7.2007, s. 6).

beviljas. De stöd som överskrider taket på 7 500 euro får inte delas upp i mindre delar för att på så sätt omfattas av denna förordning.

(6) Denna förordning får inte tillämpas vare sig på exportstöd eller på stöd som gynnar inhemska produkter framför importerade produkter. Förordningen bör framför allt inte gälla stöd till att skapa och driva ett distributionsnät i andra länder. Bidrag till kostnaderna för deltagande i handelsmässor eller för undersökningar eller konsulttjänster som behövs för att lansera en ny produkt eller en befintlig produkt på en ny marknad utgör normalt inte exportstöd.

(7) Europeiska gemenskapernas domstol har slagit fast att så snart gemenskapen har lagstiftat om en gemensam organisation av marknaden för en viss jordbrukssektor, är medlemsstaterna skyldiga att avstå från att vidta åtgärder som kan undergräva den eller skapa undantag till den ([1]). Därför bör denna förordning inte gälla sådant stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som köps eller släpps ut på marknaden.

(8) För att säkerställa insyn, lika behandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör medlemsstaterna använda samma beräkningsmetod. I syfte att underlätta denna beräkning är det lämpligt att de stödbelopp som inte betalas ut i form av kontantbidrag omvandlas till sina motsvarande bruttobidragsekvivalenter. Vid beräkningen av bidragsekvivalenten för genomsynligt stöd som inte är kontantbidrag eller för stöd som betalas ut i flera omgångar bör man använda de marknadsräntor som gällde när stödet beviljades. För att tillämpningen av reglerna för statligt stöd ska vara enhetlig, öppen och enkel bör i denna förordning begreppet marknadsräntor avse de referensräntor som regelbundet fastställs av kommissionen på grundval av objektiva kriterier och offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* och på Internet. Det kan dock bli nödvändigt att lägga till ytterligare punkter utöver miniminivåerna beroende på vilka säkerheter som ställs eller den risk som är förbunden med stödmottagaren.

(9) Återigen av hänsyn till insyn, lika behandling och en korrekt tillämpning av taket för stöd av mindre betydelse bör denna förordning endast tillämpas på stöd av mindre betydelse som är genomsynligt. Genomsynligt stöd bör vara stöd för vilket det är möjligt att i förväg räkna ut den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att behöva göra en riskbedömning. Sådana exakta beräkningar kan till exempel göras för kontantbidrag, räntesubventioner och begränsade skattelättnader. Stöd i form av mjuka lån bör betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse om bruttobidragsekvivalenten beräknas på grundval av de marknadsräntor som gäller när stödet beviljas. Stöd i form av kapitaltillskott bör inte anses vara genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet ligger under taket för stöd av mindre betydelse per stödmottagare. Stöd i form av riskkapitalåtgärder i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag ([2]) bör inte betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse, såvida inte stödet till vart och ett av målföretagen inom ramen för den aktuella riskkapitalordningen ligger under taket för stöd av mindre betydelse per stödmottagare.

(10) Det är nödvändigt att klargöra rättsläget i fråga om garantiordningar som inte kan påverka handeln eller snedvrida konkurrensen och för vilka tillräckliga uppgifter finns tillgängliga och möjliggör en tillförlitlig bedömning av eventuella konsekvenser. Denna förordning bör därför innehålla föreskrifter om ett särskilt tak för garantier som bygger på det sammanlagda individuella lån som garantin avser. Detta särskilda tak måste beräknas på grundval av den andel statligt stöd som ingår i garantiordningar som omfattar lån till förmån för livskraftiga företag. Det bör varken gälla enskilt stöd för särskilda ändamål som beviljats vid sidan av en garantiordning eller garantier som inte avser ett lån, till exempel garantier för egetkapitaltransaktioner. När det särskilda taket ska fastställas bör man utgå ifrån att en garantiordning på 56 250 euro kan anses ha en bruttobidragsekvivalent motsvarande taket för stöd av mindre betydelse på 7 500 euro, om räntetaket (fallissemangsfrekvensen) är 13 %, dvs. det sämsta möjliga för garantiordningar i gemenskapen. Endast garantier som täcker upp till 80 % av det underliggande lånet bör kunna omfattas av det särskilda taket. Medlemsstaterna kan också använda en metod som godkänns av kommissionen efter anmälan på grundval av en kommissionsförordning om statligt stöd för att bedöma bruttobidragsekvivalenten i en garanti, om den godkända metoden uttryckligen avser den typ av garantier och den typ av transaktioner som det är fråga om i samband med tillämpningen av denna förordning.

(11) Denna förordning bör inte gälla företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([3]), eftersom det är svårt att fastställa bruttobidragsekvivalenten för stöd som ges till sådana företag.

(12) I enlighet med de principer som reglerar stöd som omfattas av artikel 87.1 i EG-fördraget, bör stöd av mindre betydelse anses ha beviljats vid den tidpunkt då företaget får rätt till stödet enligt tillämplig nationell lagstiftning.

([1]) EG-domstolens dom av den 19 september 2002 i mål C-113/00, Spanien mot kommissionen, Reg 2002, s. I-7601, punkt 73.

([2]) EUT C 194, 18.8.2006, s. 2.

([3]) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

(13) För att hindra att de högsta tillåtna stödnivåer som fastställs i olika gemenskapsrättsakter kringgås, bör stöd av mindre betydelse inte få ackumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall enligt gemenskapsförordningen.

(14) Den här förordningen utesluter inte möjligheten att en åtgärd som antagits av en medlemsstat kan anses inte utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget på någon annan grund än denna förordning. Det kan till exempel gälla kapitaltillskott eller garantier som har beviljats i enlighet med principen om en privat investerare som agerar på normala villkor i en marknadsekonomi.

(15) Kommissionen har skyldighet att säkerställa att reglerna om statligt stöd efterlevs och särskilt att stöd som beviljas inom ramen för regeln om stöd av mindre betydelse uppfyller villkoren enligt denna regel. I enlighet med den samarbetsprincip som fastställs i artikel 10 i fördraget bör medlemsstaterna underlätta utförandet av denna uppgift genom att inrätta det system som krävs för att se till att det totala stödbelopp som beviljas enligt regeln om stöd av mindre betydelse varken överstiger taket på 7 500 euro per stödmottagare eller de tak för totalbeloppet för stöd som fastställs av kommissionen på grundval av värdet av produktionen inom jordbrukssektorn. Därför bör medlemsstaterna, när de beviljar stöd av mindre betydelse, informera det berörda företaget om stödbeloppet och om att det är fråga om stöd av mindre betydelse genom att hänvisa till denna förordning. Dessutom bör den berörda medlemsstaten, innan den beviljar sådant stöd, begära in en redogörelse från företaget om annat stöd av mindre betydelse som företaget fått under det berörda beskattningsåret och de två föregående beskattningsåren. Medlemsstaten bör noggrant kontrollera att taken för stöd av mindre betydelse inte kommer att överskridas genom det nya stödet. Alternativt kan bevakningen av att stödtaken iakttas skötas med hjälp av ett centralt register. Om det är fråga om garantiordningar som inrättats av Europeiska investeringsfonden, kan fonden själv göra upp en förteckning över stödmottagare och begära att medlemsstaterna informerar stödmottagarna om det stöd av mindre betydelse som de fått.

(16) Förordning (EG) nr 1860/2004 skulle ursprungligen upphöra att gälla den 31 december 2008. Eftersom den här förordningen bör träda i kraft före den dagen bör det klargöras vilka konsekvenser det får för dess tillämpning på stöd som beviljas företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter i enlighet med förordning (EG) nr 1860/2004.

(17) Mot bakgrund av kommissionens erfarenhet på detta område, och särskilt med tanke på hur ofta det i allmänhet är nödvändigt att se över politiken för statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. Om denna förordning skulle löpa ut utan att förlängas, bör medlemsstaterna få en anpassningsperiod på sex månader när det gäller stöd av mindre betydelse som omfattas av dess bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna förordning omfattar statligt stöd till företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter, med undantag av

a) stöd vars storlek fastställs på grundval av priset på eller mängden av produkter som släpps ut på marknaden,

b) exportrelaterade stöd, dvs. stöd som är direkt knutna till exporterade kvantiteter, till upprättandet eller driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet,

c) stöd som gynnar användningen av inhemska varor på bekostnad av importerade varor, och

d) stöd som beviljas företag i svårigheter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter:* företag med verksamhet inom primär produktion av jordbruksprodukter,

2. *jordbruksprodukter:* de produkter som förtecknas i bilaga I till fördraget, med undantag av fiskeri- och vattenbruksprodukter som omfattas av rådets förordning (EG) nr 104/2000 [1].

Artikel 3

Stöd av mindre betydelse

1. Stödåtgärder som uppfyller villkoren i punkterna 2–7 i denna artikel ska inte anses uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och ska därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.

2. Det totala stöd av mindre betydelse som beviljas ett enskilt företag får inte överstiga 7 500 euro under en period på tre beskattningsår. Detta tak ska gälla oberoende av stödets form och ändamål. Perioden ska fastställas på grundval av de beskattningsår som används av företaget i den berörda medlemsstaten.

[1] EGT L 17, 21.1.2000, s. 22.

Om det sammanlagda stödbelopp som ges inom ramen för en stödåtgärd överskrider det tak som avses i första stycket, ska stödet inte omfattas av denna förordning, inte ens den del av stödbeloppet som inte överskrider taket. I ett sådant fall ska det inte vara möjligt att göra gällande att denna förordning ska tillämpas på stödåtgärden i fråga, varken vid den tidpunkt då stödet beviljas eller vid någon senare tidpunkt.

3. Det ackumulerade stöd av mindre betydelse som beviljas företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter under en period på tre beskattningsår får inte överstiga det värde per medlemsstat som fastställs i bilagan.

4. Stödtaken i punkterna 2 och 3 ska uttryckas i form av kontantbidrag. Alla siffror som används ska avse bruttobelopp, dvs. belopp före eventuellt avdrag för skatt eller annan avgift. Om stöd beviljas i någon annan form än som kontantbidrag, ska stödbeloppet vara lika med stödets bruttobidragsekvivalent.

5. Stöd som tilldelas i flera delutbetalningar ska diskonteras till värdet vid tidpunkten för beviljandet. Den ränta som ska användas för beräkningar av diskonterat värde och för att beräkna bruttobidragsekvivalenten ska vara den referensränta som gällde vid den tidpunkt då stödet beviljades.

6. Denna förordning ska endast tillämpas på stöd för vilket det är möjligt att i förväg beräkna den exakta bruttobidragsekvivalenten utan att göra någon riskbedömning (genomsynligt stöd). Därvidlag ska följande gälla:

a) Stöd i form av lån ska betraktas som genomsynligt stöd om bruttobidragsekvivalenten beräknas på grundval av de marknadsräntor som gäller när stödet beviljas.

b) Stöd i form av kapitaltillskott ska inte betraktas som genomsynligt stöd, utom om det sammanlagda offentliga kapitaltillskottet inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse.

c) Stöd i form av riskkapitalåtgärder ska inte betraktas som genomsynligt stöd, utom om stödet till vart och ett av målföretagen inom ramen för den aktuella riskkapitalordningen inte överstiger taket för stöd av mindre betydelse.

d) Individuellt stöd som ges inom ramen för en garantiordning till företag som inte är företag i svårigheter ska betraktas som genomsynligt stöd av mindre betydelse endast om det garanterade lånebeloppet inte överskrider 56 250 euro per företag. Om den garanterade delen av lånet endast utgör en viss andel av detta tak ska garantins bruttobidragsekvivalent anses utgöra en lika stor andel av det tillämpliga tak som avses i punkt 2. Garantin ska inte omfatta mer än 80 % av lånet.

Garantiordningar ska också betraktas som genomsynliga stödordningar om följande villkor är uppfyllda:

i) Innan en garantiordningar tas i bruk ska metoden för att beräkna garantiernas bruttobidragsekvivalent för denna förordnings tillämpningsmål ha godkänts av kommissionen på grundval av en förordning på området för statligt stöd.

ii) Den godkända metoden ska uttryckligen avse den typ av garantier och den typ av transaktioner som denna förordning avser.

7. Stöd av mindre betydelse får inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall enligt gemenskapslagstiftningen.

Artikel 4

Kontroll

1. Om en medlemsstat har för avsikt att bevilja ett företag stöd av mindre betydelse, ska medlemsstaten skriftligen informera företaget om det planerade stödbeloppet (uttryckt som bruttobidragsekvivalent) och om stödets karaktär av stöd av mindre betydelse genom att uttryckligen hänvisa till denna förordning med angivande av förordningens titel och en hänvisning till offentliggörandet av den i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om stöd av mindre betydelse ges till olika företag enligt en viss stödordning och företagen beviljas olika stödbelopp, kan den berörda medlemsstaten uppfylla denna skyldighet genom att informera företagen om ett fast belopp som motsvarar det högsta stödbelopp som kan beviljas enligt stödordningen. I sådana fall ska det fasta beloppet användas för att fastställa om det tak som anges i artikel 3.2 har respekterats. Innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget inhämta en skriftlig redogörelse på papper eller i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse som företaget fått under de två föregående och det innevarande beskattningsåret.

Den berörda medlemsstaten ska från varje stödmottagare erhålla ett intyg på att det sammanlagda stöd som stödmottagaren fått inte överskrider det tak som avses i artikel 3.2. Om detta tak överskrids ska den berörda medlemsstaten säkerställa att det stöd som ledde till att taket överskreds antingen anmäls till kommissionen eller krävs tillbaka från stödmottagaren.

2. Medlemsstaten ska inte bevilja ett nytt stöd av mindre betydelse förrän det har kontrollerats att detta inte medför att det totala beloppet av stöd av mindre betydelse som delats ut under den period som omfattar beskattningsåret i fråga och de båda föregående beskattningsåren överstiger de tak som avses i artikel 3.2 och 3.3.

3. Om en medlemsstat har upprättat ett centralt register över stöd av mindre betydelse som innehåller fullständiga uppgifter om samtliga stöd av mindre betydelse som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning och som beviljats av myndigheter i medlemsstaten, ska kravet i punkt 1 andra stycket inte längre gälla när registret omfattar en period av tre år eller mer.

4. När en medlemsstat inom ramen för en garantiordning beviljar stöd i form av en garanti som finansieras från EU:s budget genom Europeiska investeringsfonden kan punkt 1 första stycket upphöra att gälla.

I sådana fall ska följande kontrollsystem tillämpas:

a) På grundval av uppgifter som finansiella intermediärer ska lämna till Europeiska investeringsfonden ska denna varje år upprätta en förteckning över stödmottagare och över den bruttobidragsekvivalent som var och en av dem har fått. Europeiska investeringsfonden ska sända dessa uppgifter till den berörda medlemsstaten och till kommissionen.

b) Den berörda medlemsstaten ska överlämna uppgifterna till de slutliga stödmottagarna inom tre månader efter mottagandet.

c) Den berörda medlemsstaten ska från varje stödmottagare erhålla ett intyg på att det sammanlagda stöd av mindre betydelse som stödmottagaren fått inte överskrider taket för stöd av mindre betydelse. Om detta tak överskrids ska den berörda medlemsstaten säkerställa att det stöd som ledde till att taket överskreds antingen anmäls till kommissionen eller krävs tillbaka från stödmottagaren.

5. Medlemsstaterna ska registrera och sammanställa alla uppgifter som rör tillämpningen av denna förordning. Registren ska innehålla alla uppgifter som krävs för att det ska vara möjligt att fastställa att villkoren i denna förordning iakttagits.

Uppgifterna i första stycket ska

a) för enskilt stöd av mindre betydelse, bevaras under tio år från och med den dag då det beviljades,

b) för en stödordning av mindre betydelse, bevaras under tio år från och med den dag då det sista enskilda stödet beviljades enligt stödordningen.

6. Medlemsstaterna ska på skriftlig begäran från kommissionen inom tjugo arbetsdagar, eller inom den längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla upplysningar denna anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts, särskilt i fråga om det totala beloppet stöd av mindre betydelse som beviljats ett givet företag inom jordbrukssektorn i medlemsstaten i fråga.

Artikel 5

Upphävande

Förordning (EG) nr 1860/2004 ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2008.

Artikel 6

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska tillämpas på stöd som beviljats företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter före den 1 januari 2008, under förutsättning att stöden uppfyller samtliga villkor i artiklarna 1–4, med undantag för den uttryckliga hänvisning till denna förordning som avses i artikel 4.1 första stycket. Stöd som inte uppfyller dessa villkor kommer att bedömas av kommissionen enligt de tillämpliga ramarna, riktlinjerna, meddelandena och tillkännagivandena.

2. Varje stöd av mindre betydelse som beviljats mellan den 1 januari 2005 och den dag då sex månader förflutit sedan denna förordning trädde i kraft och som uppfyller de villkor i förordning (EG) nr 1860/2004 som var tillämpliga på sektorn för produktion av jordbruksprodukter fram till dagen för ikraftträdandet av denna förordning ska anses inte motsvara samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och ska därför undantas från anmälningskravet i artikel 88.3 i fördraget.

3. När denna förordning upphör att gälla kan stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i denna fortsätta att beviljas under ytterligare en sexmånadersperiod på de villkor som fastställs i denna.

Artikel 7

Ikraftträdande och giltighetstid

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas under perioden 1 januari 2008–31 december 2013.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2007.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Kumulerat högsta belopp för stöd av mindre betydelse som beviljas företag inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter per medlemsstat (artikel 3.3):

(euro)

BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500